

Avertismente paralele - Numărul al doilea

Dezvăluirea tapiseriei profetice: descifrarea mesajelor din Apocalipsa 14 în istoria milerită și astăzi

Jeff Pippenger
2023-08-08

Când pilda celor zece fecioare a fost împlinită în istoria millerită, această împlinire a avut loc în timpul soliei celui de-al doilea înger. Solia celui de-al doilea înger reprezintă două solii distincte, atât sub aspectul perioadei de timp pe care o acoperă, cât și din punctul de vedere al destinatarilor vizați ai mesajului. Solia celui de-al doilea înger a fost adresată bisericilor protestante care tocmai se întorseseră la Roma și deveniseră fiicele Babilonului. Strigătul de la miezul nopții a fost adresat milleriților adormiți. Prima solie a fost adresată în afara mișcării millerite, a doua a fost adresată în interiorul ei. Acest lucru se va împlini la literă în zilele noastre.

Diferența care trebuie remarcată în repetarea din zilele noastre este că, la începutul Adventismului, solia celui de-al doilea înger s-a adresat mai întâi celor din afara mileriților, iar apoi partea a doua a soliei a fost adresată mileriților înșiși. La sfârșitul Adventismului, când pilda este din nou repetată, tot astfel este repetată și solia celui de-al doilea înger. Ni se spune aceasta în mod direct de mai mult de câteva ori. Însă natura dublă a soliei este inversată la sfârșit. Prima solie se îndreaptă către Adventism, iar a doua către cei din afara Adventismului. Ni se spune că lucrarea și solia reprezentate de îngerul din Apocalipsa, capitolul optsprezece, sunt o repetare a soliei celui de-al doilea înger.

Profetul spune: „Am văzut un alt înger coborând din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. Și a strigat cu mare putere, cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a ajuns locuința a demonilor” (Apocalipsa 18:1,2). Aceasta este aceeași solie care a fost dată de al doilea înger. Babilonul a căzut, „pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei desfrânării ei” (Apocalipsa 14:8). Ce este acel vin? — Învățăturile ei false. Ea a dat lumii un sabbat fals în locul Sabatului din a patra poruncă și a repetat minciuna pe care Satana i-a spus-o întâi Evei în Eden — nemurirea naturală a sufletului. Multe rătăcirii înrudite ea le-a răspândit pretutindeni, „învățând ca învățături poruncile oamenilor” (Matei 15:9).

Când Isus Și-a început lucrarea publică, El a curățit Templul de profanarea sa sacrilegă. Printre ultimele acte ale lucrării Sale a fost a doua curățire a Templului. Astfel, în ultima lucrare pentru avertizarea lumii, bisericilor le sunt adresate două chemări distincte. Solia celui de-al doilea înger este: "A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei desfrânării ei" (Apocalipsa 14:8). Iar în strigătul cel tare al soliei îngerului al treilea se aude din cer un glas, zicând: "Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei. Căci păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei" (Apocalipsa 18:4, 5). Solii alese, cartea 2, 118.

Solia îngerului al doilea la începutul Adventismului este aceeași cu solia reprezentată de îngerul din Apocalipsa 18, iar în acel avertisment sunt două voci care proclamă o solie. Prima voce se face

auzită când pământul este luminat de slava lui, iar în versetul patru Ioan a auzit o altă voce, zicând: „Ieșiți din ea.”

În istoria milerită, chemarea de a ieși din Babilon a venit mai întâi, iar solia adresată mileriților a venit în al doilea rând. În Apocalipsa, capitolul optsprezece, a doua voce, sau a doua solie, se adresează celor din afara Adventismului. Împreună cu declarația că există „două chemări distincte adresate bisericilor”, constatăm că cele două ocazii în care Hristos a curățit templul (la începutul și la sfârșitul lucrării Sale) constituie, de asemenea, o ilustrare a începutului și sfârșitului Adventismului.

Începutul Adventismului a ilustrat o purificare a lucrătorilor care au ajutat la așezarea temeliei pe care William Miller a fost folosit s-o pună. Temelia a fost desăvârșită la încheierea soliei îngerului al doilea, căci, odată cu sosirea îngerului al treilea la 22 octombrie 1844, adevărurile care alcătuiesc fundamentele Adventismului au fost făcute accesibile înțelegerii celor dispuși să audă.

Lucrarea de așezare a temeliei s-a încheiat la apogeul istoriei celui de-al doilea înger, când „au fost adresate bisericilor două chemări distincte”. Prima chemare a privit bisericile din afara mișcării millerite, a doua a fost pentru milleriți. Însă un alt început, care se aliniază cu începutul Adventismului, este lucrarea lui Hristos când a curățit templul pentru întâia oară. Ilustrarea profetică a curățirii templului marchează o purificare la începutul și la sfârșitul slujirii Sale, care, la rândul ei, tipifică o purificare a Adventismului la începutul și la sfârșitul acestuia. Cele două curățiri ale templului săvârșite de Hristos se aliniază cu începutul și sfârșitul Adventismului, însă mesajul Său era doar pentru poporul Său al legământului, care se afla în procesul ruperii pentru totdeauna a legăturii cu Dumnezeu.

Începutul Adventismului a prezentat un mesaj care anunța deschiderea judecății, iar sfârșitul Adventismului anunță încheierea judecății. Isus a curățit templul pentru întâia oară și i-a mustrat pe iudei pentru că au transformat casa Lui într-o peșteră de tâlhari, dar a doua curățire a templului a fost „printre ultimele acte ale lucrării Sale”. La sfârșitul lucrării Sale, El nu le-a mai spus iudeilor că făcuseră din casa Tatălui Său o peșteră de tâlhari, ci atunci le-a spus că „casa lor le-a fost lăsată pustie”.

Între timp, închinători din toate neamurile se îndreptau către templul care fusese consacrat închinării lui Dumnezeu. Strălucind de aur și de pietre prețioase, era o priveliște de frumusețe și măreție. Dar Iehova nu mai putea fi aflat în acel palat al frumuseții. Israel, ca națiune, se despărțise de Dumnezeu. Când Hristos, spre sfârșitul lucrării Sale pământești, a privit pentru ultima dată în lăuntrul templului, a spus: "Iată, casa voastră vi se lasă pustie." Matei 23:38. Până atunci El numise templul casa Tatălui Său; dar când Fiul lui Dumnezeu a ieșit din acele ziduri, prezența lui Dumnezeu a fost retrasă pentru totdeauna din templul zidit spre slava Sa. Faptele apostolilor, 145.

Templul pe care El l-a curățit la început era altul decât cel pe care l-a curățit la sfârșit. Întâiul templu era casa Tatălui Său, iar al doilea templu era casa iudeilor. Domnul a intrat în legământ cu Adventismul la început, iar adventiștii au devenit preoți în templul Său. La sfârșitul Adventismului, ei nu vor mai fi preoți, iar casa lor va fi lăsată pustie.

Al doilea înger reprezintă două solii. Acesta este un motiv pentru care solia este reprezentată ca o dublă cădere a Babilonului. Acesta nu este motivul principal al anunțului repetat de două ori al căderii Babilonului, dar este un motiv. În ce fel sunt două solii?

Al doilea înger a sosit ca răspuns la respingerea soliei primului înger. Când predicția, care identifica anul 1843 drept încheierea profeției de 2300 de ani, s-a dovedit greșită, bisericile protestante au folosit acel mesaj eronat pentru a respinge solia lui Miller. Solia lui Miller a fost solia primului înger. La respingerea ei, bisericile protestante, care fuseseră Biserica lui Dumnezeu în pustie vreme de peste 1260 de ani, au fost lepădate și au devenit fiice ale Babilonului. În acel moment a sosit al doilea înger cu solia sa.

Există câteva puncte foarte importante implicate în diversele elemente ale acestei istorii pe care o luăm în considerare. Există cel puțin un punct care trebuie dezvoltat pe îndelete, căci el contribuie în mod cert la înțelegerea mesajului Descoperirii lui Isus Hristos, care este în prezent în curs de desigilare. Din acest motiv, includ un pasaj foarte important cu privire la acea istorie. Este vorba despre două capitole la care fac trimitere, însă între acestea se află și un al treilea capitol important. Pe acesta nu îl includ deocamdată, pentru a limita sfera analizei noastre.

Observați, pe măsură ce citiți, căruia dintre îngeri i se adresează; căutați procesul progresiv de testare; notați, în primul paragraf, că trăsăturile profetice ale îngerului din Apocalipsa 18 sunt, de asemenea, trăsăturile primului înger. Observați că a răstigni unul dintre mesaje înseamnă a-L răstigni pe Hristos și observați că cei trei îngeri sunt toți prezentați ca îngeri individuali, dar mesajul strigării de la miezul nopții este o mulțime de îngeri.

Mi s-a arătat interesul pe care întregul cer îl arătase față de lucrarea care se desfășura pe pământ. Isus a însărcinat un înger puternic și tare să coboare și să-i avertizeze pe locuitorii pământului să se pregătească pentru a doua Sa venire. Am văzut îngerul puternic părăsind prezența lui Isus în cer. Înaintea lui mergea o lumină nespus de strălucitoare și glorioasă. Mi s-a spus că misiunea lui era să lumineze pământul cu slava lui și să-l avertizeze pe om cu privire la mânia lui Dumnezeu care avea să vină. Mulțimi au primit lumina. Unii păreau foarte solemnii, în timp ce alții erau plini de bucurie și în extaz. Lumina a fost revărsată asupra tuturor, dar unii doar au intrat sub influența ei și nu au primit-o din toată inima. Dar toți cei care au primit-o și-au ridicat fețele spre cer și L-au slăvit pe Dumnezeu. Mulți s-au umplut de mare mânie. Slujitori și popor s-au unit cu cei nelegiuți și au rezistat cu îndârjire luminii revărsate de îngerul puternic. Dar toți cei care au primit-o s-au retras din lume și au fost strâns uniți între ei.

Satan și îngerii lui erau cu stăruință angajați să abată mințile tuturor celor pe care îi puteau de la lumină. Cei care au respins-o au fost lăsați în întuneric. Am văzut îngerul vegheând cu cel mai adânc interes asupra celor ce se declarau poporul lui Dumnezeu, pentru a consemna caracterul pe care îl dezvoltau, pe măsură ce mesajul de origine cerească le era prezentat. Și, întrucât foarte mulți care mărturiseau dragoste pentru Isus s-au întors de la mesajul ceresc cu dispreț, batjocură și ură, un înger, cu un pergament în mână, a făcut însemnarea rușinoasă. Întregul cer s-a umplut de indignare, pentru că Isus a fost desconsiderat de către cei ce se declarau urmașii Lui.

Am văzut dezamăgirea celor încrezători. Nu L-au văzut pe Domnul lor la timpul așteptat. A fost scopul lui Dumnezeu să tainuiască viitorul și să-Și aducă poporul la un punct de decizie. Fără acest reper de timp, lucrarea rânduită de Dumnezeu nu ar fi fost împlinită. Satana îndrepta mințile foarte multora cu mult înainte, în viitor. O perioadă de timp proclamată pentru arătarea lui Hristos trebuia să determine mintea să caute cu stăruință o pregătire prezentă. Pe măsură ce timpul a trecut, cei care nu primiseră pe deplin lumina îngerului s-au unit cu cei care disprețuiseră solia cerească și s-au întors împotriva celor dezamăgiți, batjocorindu-i. Am văzut îngerii din cer consultându-se cu Isus. Ei luaseră aminte la situația celor ce se declarau urmași ai lui Hristos. Trecerea timpului hotărât i-a încercat și i-a dovedit, iar foarte mulți au fost cântăriți în cumpănă și găsiți ușori. Toți mărturiseau cu glas tare că sunt creștini, totuși au eșuat în a-L urma pe Hristos în aproape fiecare privință. Satana exulta la vederea stării celor ce se declarau urmași ai lui Hristos. Îi avea în lațul său. Îi condusesse pe cei mai mulți să părăsească cărarea dreaptă, iar ei încercau să se urce la cer pe altă cale. Îngerii îi vedeau pe cei curați, neîntinați și sfinți, amestecați cu păcătoșii din Sion și cu ipocriții iubitori de lume. Vegheaseră asupra adevăraților iubitori ai lui Isus; însă cei stricați îi afectau pe cei sfinți.

Aceia ale căror inimi ardeau de o dorință arzătoare, intensă, de a-L vedea pe Isus au fost opriți de cei ce se declarau frații lor să vorbească despre venirea Lui. Îngerii priveau întreaga scenă și compătimeau cu rămașița, care iubea arătarea lui Isus. Un alt înger puternic a fost însărcinat să coboare pe pământ. Isus i-a pus în mână un înscris și, pe când cobora pe pământ, a strigat: Babilonul a căzut! a căzut! Atunci i-am văzut pe cei dezamăgiți înseninându-se din nou și ridicându-și ochii spre cer, privind cu credință și nădejde la arătarea Domnului lor. Dar mulți păreau să rămână într-o stare de letargie, ca și cum ar fi adormit; totuși puteam vedea urma unei adânci întristări pe chipurile lor. Cei dezamăgiți au văzut din Biblie că se aflau în timpul întârzierii și că trebuiau să aștepte cu răbdare împlinirea vedeniei. Aceleași dovezi care i-au condus să-L aștepte pe Domnul lor în 1843 i-au determinat să-L aștepte în 1844. Am văzut că majoritatea nu mai posedau acea energie care le caracterizase credința în 1843. Dezamăgirea le slăbise credința. Dar când cei dezamăgiți s-au unit în strigătul celui de-al doilea înger, ostirea cerească a privit cu cel mai adânc interes și a remarcat efectul soliei. I-au văzut pe cei ce purtau numele de creștini întorcându-se cu batjocură și dispreț împotriva celor care fuseseră dezamăgiți. Pe când cădeau de pe buzele batjocoritorului cuvintele: Nu v-ați înălțat încă!, un înger le scria. A zis îngerul: Ei Îl batjocoresc pe Dumnezeu.

Mi-a fost arătată din nou strămutarea lui Ilie. Mantaua lui a căzut peste Elisei, iar niște copii răi (sau tineri) l-au urmat, batjocorindu-l și strigând: Suie-te, pleșuvule! Suie-te, pleșuvule! L-au batjocorit pe Dumnezeu și și-au primit pedeapsa chiar acolo. O învățaseră de la părinții lor. Iar cei care au luat în răs și au batjocorit ideea suirii sfinților vor fi loviți de plăgile lui Dumnezeu și vor înțelege că nu este puțin lucru să-ți bați joc de El.

Isus a însărcinat pe alți îngeri să zboare grabnic pentru a reînvia și întări credința slăbită a poporului Său și să-i pregătească să înțeleagă solia celui de-al doilea înger și trecerea importantă care avea să aibă loc în curând în cer. I-am văzut pe acești îngeri primind de la Isus mare putere și lumină și zburând în grabă pe pământ, ca să-și împlinească însărcinarea de a-l ajuta pe al doilea înger în lucrarea lui. O mare lumină a strălucit asupra poporului lui Dumnezeu, pe când îngerii strigau: Iată, Mirele vine; ieșiți-I în întâmpinare. Atunci i-am văzut

pe acei dezamăgiți ridicându-se și, în armonie cu al doilea înger, proclamând: Iată, Mirele vine; ieșiți-I în întâmpinare. Lumina de la îngeri pătrundea întunericul pretutindeni. Satana și îngerii lui au căutat să împiedice răspândirea acestei lumini și să-i zădărnicească efectul rânduit. S-au împotrivit îngerilor lui Dumnezeu și le-au spus că Dumnezeu a înșelat poporul și că, în ciuda întregii lor lumini și puteri, nu pot face poporul să creadă că Isus vine. Îngerii lui Dumnezeu și-au continuat lucrarea, deși Satana se străduia să îngrădească calea și să abată mințile poporului de la lumină. Cei ce au primit-o păreau foarte bucuroși. Și-au ațintit privirile spre cer și tânjeau după arătarea lui Isus. Unii erau în mare strâmtorare, plângând și rugându-se. Ochii lor păreau a fi ațintiți asupra lor înșiși și nu îndrăzneau să privească în sus.

O lumină prețioasă din cer a despărțit întunericul de ei, iar ochii lor, care fuseseră ațintiți în deznădejde asupra lor înșiși, s-au îndreptat în sus, în timp ce recunoștința și bucuria sfântă se citeau pe fiecare trăsătură a feței. Isus și toată oastea îngerească au privit cu încuviințare spre cei credincioși, așteptători.

Cei care au respins și s-au împotrivit luminii mesajului primului înger au pierdut lumina celui de-al doilea și nu au putut beneficia de puterea și slava care însoțeau mesajul: Iată, Mirele vine. Isus S-a întors de la ei cu o încruntare. Îl disprețuiseră și Îl respinseseră. Cei care au primit mesajul au fost învăluți într-un nor de slavă. Au așteptat, au vegheat și s-au rugat ca să cunoască voia lui Dumnezeu. Se temeau mult să-L ofenseze. L-am văzut pe Satana și pe îngerii lui căutând să împiedice ca această lumină divină să ajungă la poporul lui Dumnezeu; dar, atât timp cât cei care așteptau prețiau lumina și își țineau ochii ridicați de pe pământ spre Isus, Satana nu avea nicio putere să-i lipsească de această lumină prețioasă. Mesajul trimis din cer l-a infuriat pe Satana și pe îngerii lui, iar cei ce mărturiseau că-L iubesc pe Isus, dar disprețuiau venirea Lui, i-au batjocorit și i-au luat în derâdere pe cei credincioși și încrezători. Dar un înger a consemnat fiecare insultă, fiecare dispreț, fiecare abuz pe care l-au primit din partea fraților lor care se declarau frați de credință. Foarte mulți și-au ridicat glasurile ca să strige: Iată, Mirele vine, și și-au părăsit frații care nu iubeau arătarea lui Isus și care nu-i lăsau să stăruie asupra celei de-a doua veniri a Lui. L-am văzut pe Isus întorcându-Și fața de la cei care Îi respingeau și Îi disprețuiau venirea, iar apoi a poruncit îngerilor să-Și scoată poporul din mijlocul celor ne curați, ca nu cumva să fie întinați. Cei care au ascultat de aceste mesaje au ieșit, liberi și uniți. O lumină sfântă și aleasă a strălucit peste ei. Au renunțat la lume, și-au smuls atașamentele de la ea și și-au sacrificat interesele pământești. Și-au părăsit comoara pământească, iar privirea lor nerăbdătoare era îndreptată spre cer, așteptând să-L vadă pe Preaiubitul lor Izbăvitor. O bucurie sacră, sfântă, le lumina chipurile și vorbea despre pacea și bucuria care domneau înăuntru. Isus a poruncit îngerilor Săi să meargă și să-i întărească, căci se apropia ceasul încercării lor. Am văzut că cei care așteptau nu fuseseră încă încercați așa cum aveau să fie. Nu erau lipsiți de erori. Și am văzut mila și bunătatea lui Dumnezeu în faptul că a trimis un avertisment oamenilor de pe pământ și mesaje repetate, ca să-i aducă la un moment determinat, să-i călăuzească la o cercetare stăruitoare de sine, pentru ca ei să se lepede de erorile care au fost transmise de la păgâni și papistași. Prin aceste mesaje Dumnezeu Și-a scos poporul acolo unde poate lucra pentru ei cu o putere mai mare și unde ei pot păzi toate poruncile Lui. . . .

Când lucrarea de slujire a lui Isus s-a încheiat în Locul Sfânt și El a trecut în Locul Preasfânt și a stat înaintea chivotului care conținea Legea lui Dumnezeu, El a trimis pe pământ un alt înger puternic cu a treia solie. El a pus un pergament în mâna îngerului, iar, pe când acesta cobora pe pământ în măreție și putere, a proclamat un avertisment înfricoșător, cea mai teribilă amenințare transmisă vreodată oamenilor. Această solie era menită să-i pună pe copiii lui Dumnezeu în gardă și să le arate ceasul ispitei și al strâmtorării care era înaintea lor. A zis îngerul: Vor fi aduși într-o confruntare directă cu fiara și icoana ei. Singura lor nădejde de viață veșnică este să rămână statornici. Deși viața le este în joc, totuși trebuie să țină cu tărie adevărul. Al treilea înger își încheie solia cu aceste cuvinte: Aici este răbdarea sfinților; aici sunt cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Pe când repeta aceste cuvinte, el a arătat spre Sanctuarul ceresc. Mintea tuturor celor ce îmbrățișează această solie este îndreptată spre Locul Preasfânt, unde Isus stă înaintea chivotului, făcând ultima Sa mijlocire pentru toți aceia pentru care îndurarea încă mai zăbovește și pentru cei care au călcat din neștiință Legea lui Dumnezeu. Această ispășire se face atât pentru morții drepți, cât și pentru cei vii drepți. Isus face ispășire pentru cei care au murit fără să fi primit lumina cu privire la poruncile lui Dumnezeu, care au păcătuit din neștiință.

După ce Isus a deschis ușa Locului Preasfânt, s-a văzut lumina Sabatului, iar poporul lui Dumnezeu urma să fie încercat și pus la probă, așa cum Dumnezeu i-a încercat odinioară pe copiii lui Israel, pentru a vedea dacă vor păzi Legea Sa. Am văzut pe al treilea înger arătând în sus, indicându-le celor dezamăgiți calea spre Sfânta Sfintelor din Sanctuarul ceresc. Ei L-au urmat pe Isus prin credință în Locul Preasfânt. Din nou L-au găsit pe Isus, iar bucuria și nădejdea renasc. I-am văzut privind înapoi, trecând în revistă trecutul, de la proclamarea celei de-a doua veniri a lui Isus, de-a lungul peregrinărilor lor, până la trecerea timpului din 1844. Își văd dezamăgirea explicată, iar bucuria și certitudinea îi însuflețesc din nou. Al treilea înger a luminat trecutul, prezentul și viitorul, iar ei știu că Dumnezeu i-a călăuzit într-adevăr prin providența Sa tainică.

Mi s-a arătat că rămășița L-a urmat pe Isus în Locul Preasfânt și a privit chivotul și capacul ispășirii, fiind copleșită de slava lor. Isus a ridicat capacul chivotului și, iată! tablele de piatră, cu cele zece porunci scrise pe ele. Ei parcurg oracolele vii; dar dau înapoi tremurând când văd porunca a patra vie între cele zece precepte sfinte, în timp ce o lumină mai strălucitoare decât asupra celorlalte nouă se revarsă asupra ei, și o aureolă de slavă o înconjoară de jur-împrejur. Nu găsesc acolo nimic care să le arate că Sabatul a fost desființat sau schimbat în prima zi a săptămânii. Ea se citește întocmai ca atunci când a fost rostită de gura lui Dumnezeu, cu o măreție solemnă și înfricoșătoare pe munte, în timp ce fulgerele străfulgerau și tunetele bubuia, și ca atunci când a fost scrisă cu propriul Său deget sfânt pe tablele de piatră. Șase zile să lucrezi și să-ți faci toată lucrarea; iar ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău. Sunt uimiți când văd grija acordată celor zece porunci. Le văd așezate lângă Iehova, umbrite și ocrotite de sfințenia Sa. Văd că au călcat în picioare porunca a patra a Decalogului și au păzit o zi transmisă de păgâni și papistași, în locul zilei sfințite de Iehova. Se smeresc înaintea lui Dumnezeu și își jelesc călcările de lege din trecut.

Am văzut tămâia din cădelniță fumegând, în timp ce Isus aducea Tatălui Său mărturisirile și rugăciunile lor. Și, pe măsură ce se înălța, o lumină strălucitoare s-a așezat peste Isus și peste

scaunul îndurării; iar cei ce se rugau cu stăruință, care erau tulburați fiindcă descoperiseră că sunt călcători ai Legii lui Dumnezeu, au fost binecuvântați, iar chipurile lor s-au luminat de nădejde și bucurie. Ei s-au alăturat lucrării îngerului al treilea și și-au înălțat glasurile, proclamând solemnul avertisment. La început, puțini au primit solia, totuși au continuat cu energie să proclame avertizarea. Apoi am văzut pe mulți îmbrățișând solia îngerului al treilea și unindu-și glasurile cu ale celor care proclamaseră întâi avertizarea, și L-au înălțat pe Dumnezeu și L-au preamărit păzind Ziua Sa de Odihnă sfințită.

Mulți dintre cei care au îmbrățișat a treia solie nu avuseseră experiență în cele două solii anterioare. Satana a înțeles aceasta, iar ochiul lui rău era ațintit asupra lor ca să-i răstoarne; dar al treilea înger îi îndrepta spre Sfânta Sfintelor, iar cei care avuseseră experiență în soliiile trecute le arătau calea spre Sanctuarul ceresc. Mulți au văzut lanțul desăvârșit al adevărului în soliiile îngerești și l-au primit cu bucurie. Le-au îmbrățișat în ordinea lor și L-au urmat pe Isus prin credință în Sanctuarul ceresc. Aceste solii mi-au fost reprezentate ca o ancoră pentru a ține trupul. Iar pe măsură ce indivizii le primesc și le înțeleg, sunt feriți de multele amăgiri ale lui Satana.

După Marea Dezamăgire din 1844, Satana și îngerii lui erau stăruitor angajați în a întinde curse, pentru a zdruncina credința obștii. El influența mintea unor persoane care avuseseră o experiență personală în aceste lucruri. Aceștia aveau o înfățișare de smerenie. Ei au schimbat prima și a doua solie și au mutat împlinirea lor în viitor, în timp ce alții arătau mult înapoi, în trecut, declarând că acolo fuseseră împlinite. Acești indivizi abăteau mintea celor neexperimentați și le zdruncinau credința. Unii cercetau Biblia, încercând să-și clădească o credință proprie, independentă de obște. Satana jubila în toate acestea; căci știa că pe cei care se desprindeau de ancoră îi putea influența prin diferite rătăcirii și îi putea purta încoace și încolo de vânturi de învățătură. Mulți dintre cei care conduceaseră în prima și a doua solie le-au tăgăduit, iar dezbinarea și împrăștierea au cuprins întreaga obște. Atunci l-am văzut pe Wm. Miller. Părea nedumerit și era apăsător de întristare și de durere pentru poporul său. El a văzut că grupul care, în 1844, fusese unit și plin de dragoste își pierdea dragostea unii pentru alții și ajungea să se împotrivescă unii altora. I-a văzut recăzând într-o stare rece, de înapoiere spirituală. Durerea i-a sleit puterile. Am văzut oameni de frunte vegheând asupra lui Wm. Miller și temându-se ca nu cumva el să îmbrățișeze solia celui de-al treilea înger și poruncile lui Dumnezeu. Și ori de câte ori se înclina spre lumina din cer, acești oameni puneau la cale câte un plan pentru a-i abate mintea. Am văzut exercitându-se o influență omenească pentru a-i ține mintea în întuneric și pentru a-i păstra influența în mijlocul lor. În cele din urmă, Wm. Miller și-a ridicat glasul împotriva luminii din cer. A greșit prin faptul că n-a primit solia care i-ar fi explicat pe deplin dezamăgirea și ar fi aruncat o lumină și o slavă asupra trecutului, ceea ce i-ar fi înviorat puterile sleite, i-ar fi luminat nădejdea și l-ar fi condus să-L slăvească pe Dumnezeu. Dar s-a rezemat pe înțelepciunea omenească, în loc de cea divină, și, fiind frânt de ostenele grele în cauza Stăpânului său și de povara vârstei, nu era la fel de responsabil ca aceia care l-au ținut departe de adevăr. Aceia sunt responsabili, iar păcatul apasă asupra lor. Dacă Wm. Miller ar fi putut vedea lumina celei de-a treia solii, multe lucruri care i se păreau întunecate și tainice i-ar fi fost explicate. Frații lui mărturiseau o dragoste și un interes atât de adânci pentru el, încât el a crezut că nu se poate rupe de ei. Inima lui se înclina spre adevăr; dar apoi își privea frații. Ei i se împotriveau. Se putea el rupe de aceia care stătuseră umăr la umăr

cu el în proclamarea venirii lui Isus? El credea că, în mod sigur, nu-l vor duce în rătăcire.

Dumnezeu a îngăduit ca el să ajungă sub puterea lui Satana, iar moartea să aibă stăpânire asupra lui. L-a ascuns în mormânt, departe de cei care îl îndepărtau neîncetat de Dumnezeu. Moise a greșit tocmai când era pe punctul de a intra în țara făgăduită. Tot astfel, am văzut că Wm. Miller a greșit chiar când era pe cale să intre în Canaanul ceresc, îngăduind ca influența lui să se îndrepte împotriva adevărului. Alții l-au dus la aceasta. Alții trebuie să dea socoteală pentru aceasta. Dar îngerii veghează asupra țărânei prețioase a acestui slujitor al lui Dumnezeu, iar el va ieși la sunetul trâmbiței celei din urmă.

Am văzut o adunare care stătea bine păzită și neclintită și nu dădea nicio încuviințare celor care ar fi zdruncinat credința statornicită a bisericii. Dumnezeu i-a privit cu încuviințare. Mi s-au arătat trei trepte — una, două și trei — soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. A zis îngerul: Vai de acela care va clinti o piatră sau va mișca un piron în cadrul acestor solii. Înțelegerea adevărată a acestor solii este de importanță vitală. Soarta sufletelor atârână de felul în care sunt primite. Mi s-a arătat din nou, prin aceste solii, și am văzut cu cât de scump își cumpărase poporul lui Dumnezeu experiența. Ea fusese dobândită prin multă suferință și luptă aspră. Pas cu pas, Dumnezeu i-a adus înainte, până când i-a așezat pe o platformă solidă, de neclintit. Apoi am văzut persoane care, apropiindu-se de platformă, înainte de a păși pe ea, îi examinau temelia. Unii, cu bucurie, au pășit îndată pe ea. Alții au început să găsească vină în așezarea temeliei platformei. Ei doreau să se facă îmbunătățiri, și atunci platforma ar fi mai desăvârșită, iar poporul mult mai fericit. Unii au coborât de pe platformă și au examinat-o, apoi au găsit vină în ea, declarând că este așezată greșit. Am văzut că aproape toți stăteau neclintiți pe platformă și îi îndemnau pe ceilalți care coborâseră să înceteze cu plângerile, căci Dumnezeu era Maestrul Ziditor, iar ei se luptau împotriva Lui. Ei au istorisit lucrarea minunată a lui Dumnezeu, care îi condusese la platforma solidă și, în unitate, aproape toți și-au ridicat ochii spre cer și, cu glas tare, L-au slăvit pe Dumnezeu. Aceasta i-a mișcat pe unii dintre cei care cârtiseră și părăsiseră platforma, și din nou, cu înfățișare smerită, au pășit pe ea.

Mi s-a îndreptat din nou atenția spre proclamarea primei veniri a lui Hristos. Ioan a fost trimis în duhul și în puterea lui Ilie pentru a pregăti calea venirii lui Isus. Cei care au respins mărturia lui Ioan nu au avut niciun folos de pe urma învățăturilor lui Isus. Împotrivirea lor față de proclamarea primei Sale veniri i-a așezat într-o poziție în care nu puteau primi cu ușurință cele mai puternice dovezi că El este Mesia. Satana i-a condus pe cei care au respins solia lui Ioan să meargă și mai departe, să-L respingă pe Isus și să-L răstignească. Procedând astfel, s-au plasat într-o situație în care nu au putut primi binecuvântarea din ziua Cincizecimii, care i-ar fi învățat calea de intrare în Sanctuarul ceresc. Sfășierea catapetesmei templului a arătat că jertfele și rânduielile iudaice nu vor mai fi primite. Marea Jertfă fusese adusă și fusese primită, iar Duhul Sfânt, care S-a coborât în ziua Cincizecimii, a îndreptat gândurile ucenicilor de la Sanctuarul pământesc la cel ceresc, unde Isus intrase prin propriul Său sânge și a revărsat asupra ucenicilor Săi beneficiile ispășirii Sale. Evreii au rămas într-o amăgire deplină și într-un întuneric total. Au pierdut toată lumina pe care ar fi putut-o avea cu privire la planul mântuirii și au continuat să se încreadă în jertfele și ofrandele lor zadarnice. Nu puteau avea folos de pe urma mijlocirii lui Hristos în Locul Sfânt. Sanctuarul ceresc luase locul celui pământesc, însă ei nu cunoșteau calea spre cel ceresc.

Mulți privesc cu groază la calea pe care iudeii au urmat-o față de Isus, respingându-L și răstignindu-L. Iar pe măsură ce citesc istoria batjocurilor rușinoase la care a fost supus, cred că Îl iubesc pe Hristos și că nu s-ar fi lepădat de El ca Petru, nici nu L-ar fi răstignit ca iudeii. Dar Dumnezeu, care a fost martor al simpatiei pe care au mărturisit-o pentru Fiul Său, i-a pus la încercare și a supus încercării acea dragoste pe care au mărturisit-o pentru Isus.

Tot cerul privea cu cel mai adânc interes primirea soliei. Dar mulți care mărturisesc că Îl iubesc pe Isus și care varsă lacrimi când citesc istorisirea crucii, în loc să primească solia cu bucurie, se tulbură de mânie, batjocoresc vestea bună a venirii lui Isus și o declară amăgire. Ei nu voiau să aibă părtaşie cu cei ce iubeau arătarea Sa, ci îi urau și îi excludeau din biserici. Cei care au respins prima solie nu puteau avea vreun folos din a doua și nu au avut vreun folos din strigătul de la miezul nopții, care trebuia să-i pregătească să intre împreună cu Isus, prin credință, în Sfânta Sfințelor a Sanctuarului ceresc. Iar prin respingerea celor două solii anterioare, nu pot vedea nicio lumină în solia îngerului al treilea, care arată calea spre Sfânta Sfințelor. Am văzut că bisericile de nume, așa cum iudeii L-au răstignit pe Isus, au răstignit aceste solii și, de aceea, nu au cunoștință de mișcarea făcută în cer, nici de calea spre Sfânta Sfințelor, și nu pot avea niciun folos din mijlocirea lui Isus de acolo. Ca și iudeii, care aduceau jertfele lor nefolositoare, ei înalță rugăciunile lor nefolositoare către încăperea pe care Isus a părăsit-o, iar Satana, mulțumit de înșelarea preținșilor urmași ai lui Hristos, îi închide strâns în cursa sa, își asumă un caracter religios și îndreaptă mințile acestor așa-ziși creștini spre sine, lucrând cu puterea sa, cu semnele și minunile sale mincinoase. Pe unii îi înșală într-un fel, pe alții în altul. Are felurite amăgiri pregătite pentru minți diferite. Unii privesc cu groază la o înșelăciune, în timp ce o primesc lesne pe alta. Satana îi înșală pe unii prin spiritism. El vine, de asemenea, ca un înger de lumină și își răspândește influența peste țară. Am văzut pretutindeni reforme false. Bisericile erau pline de exaltare și socoteau că Dumnezeu lucra în chip minunat pentru ele, când era un alt duh. Aceasta se va stinge și va lăsa lumea și biserica într-o stare mai rea decât înainte.

„Am văzut că Dumnezeu avea copii onești printre adventiștii nominali și în bisericile căzute, și că slujitori și popor vor mai fi chemați să iasă din aceste biserici, înainte ca plăgile să fie revărsate, iar ei vor îmbrățișa cu bucurie adevărul. Satana știe aceasta și, înainte de strigătul cel mare al celui de-al treilea înger, stârnește o agitație în aceste organisme religioase, pentru ca aceia care au respins adevărul să creadă că Dumnezeu este cu ei. El nădăjduiește să-i înșele pe cei onești și să-i facă să creadă că Dumnezeu încă lucrează pentru biserici. Dar lumina va străluci, iar fiecare dintre cei onești va părăsi bisericile căzute și va lua poziție alături de rămășiță.” Daruri spirituale, volumul 1, 151-172.

Acest pasaj cuprinde atâtea adevăruri importante, dar eu folosesc pasajul pentru a izola anumite trăsături ale mesajelor din istoria millerită, pentru a înțelege cum acestea tipifică istoria noastră. Toți cei trei îngeri din Apocalipsa, capitolul paisprezece, au un mesaj în mâinile lor. Al doilea și al treilea înger sunt identificați ca având un "pergament" cu ei, în timp ce coboară cu mesajul lor. Fiecare înger reprezintă un mesaj, iar sosirea fiecărui mesaj produce un efect.

Vom continua acest subiect în articolul următor.